

за главата ми нѣма подслона (=неидъ голову склонитъ). В. Гусла. 99. Тихо гнѣздо и скромень подслонъ. *ib.* 126. Ако ги поведе она хе съ тумбакътъ, за сичкитѣ ште да има добра подслона. *Тб.* 65.

Подслонѣ са *м. св.* приючусь, найду убѣжище, приютъ, кровъ: На прьвы-ти хора не трѣбувало ны покрывъ, дѣто да ся подслонятъ за да ся запазятъ отъ сильный цекъ или порой. *Л. Д.* 1873 *р.* 167. По голѣмы-ты европейскы градове, най-голѣмъ грыжъ берать сиромасити за къщъ, дѣ да ся подслонятъ. *ib.* 229. Тука и той ся подслони подъ крѣло на природѣ-тъ. *ib.* 1875 *р.* 55.

Подслушвамъ *м. дл.* подслушиваю: Бобчинскій изглѣжда въ вратата и подслушва. *Ревиз.* 44.

Подсмѣѣ са *м. св.* **Подсмѣвамъ** са **Подсмѣвямъ** са (*Макед.*) подыму на смѣхъ, насмѣхаюсь; подсмѣиваюсь: Сѣ подсмевать Янкула добаръ юнакъ. *М.* 96. Секи си брату напива Единъ другому на здраве, А Янкулъ нема милъ братецъ, На здраве да му напива, А той си коню напива; Дружина му сѣ подсмива. *М.* 152. Тога сѣ немятъ песни, со кои сѣ подсмевиятъ на сваки-та на зет-отъ и на невестата. *М. р.* 516. А около него се подсмивать. В. *Вълко*, 14. **Подсмѣвамъ** са **подъ мустаѣтъ**, посмѣиваюсь: А Проданъ си варви колегичка и ушка не чуе, що са за него говори, углухци си чини и само **подъ мустаѣтъ** са подсмива. *К. II*, 132.

Подсмѣвка *с. ж.* **Подсмѣвъ** *с. м.* насмѣшка: Тыя подсмѣвки наскоро ся обьрнахъ на захласнѣти провыкванія и похвалы. *Л. Д.* 1875 *р.* 50. Никой не се осмѣли вече да му кажи на подсмѣвъ „подпоручикъ“. В. *Вълко*, 25.

Подсмрѣчамъ *м. дл.* соплю: Майката готвеше возогаѣна, а дѣцата подсмрѣчаха околъ нея.

Подсмрѣждавамъ са *м. дл.* садивю (*о коженъ*), см. подсѣчамъ са.

Подсерѣдж *м. св.* раздражу, разсержу: Змѣята еднижъ подсердена отъ дѣтето ухапала и уморила го. *Об.* 106. (*см.* разсерѣдж).

Подстанамъ (*Макед.*) *м. св.* встану: И подстана желюрок-отъ, Сѣ подскачи на скала-та. *М.* 27. Никой да ни е потставал Коня да му пофати. *Д. S. A.* 4—5. И му сѣ потстанали, Коня му сѣ пофатили. *ib.* 12—13.

Подстѣгнѣ **Подстѣгна**мъ (*Макед.*) *м. св.* подтяну, стану: Коня Марку ли му говореше: „Подстегни ме съ дванаесетъ колани, Два-та нѣе да сѣ обидиме. *М.* 9. (*ср.* престѣгнѣ).

Подсторѣ *м. св.* **Подсторвамъ** *м. дл.* подстрекну, подстрекаю: Но, сыне мой, ты не са виждашъ лошъ; кой та подстори на туй? (*Quelque conseil te pousse*). *Т.* 255. Колко ще ма забави да ви видѣнакъ, да ви слушамакъ, да ви подсторѣ да ми повторите туй кое-то азъ